

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobce **V. H.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 26.5.2014, o změnu výše invalidního důchodu,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobci byla provedena změna invalidního důchodu z invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně od 4.4.2014.

[2] Žalobce v zákonné lhůtě podal u zdejšího soudu žalobu, ve které vyslovil nesouhlas s napadeným rozhodnutím. Poukázal na svůj věk a na svůj nepříznivý zdravotní stav, na poškození obou kyčelních kloubů, na problémy s nervem v pravé dolní končetině a zdůraznil, že se pohybuje pomocí dvou francouzských holí. Nesouhlasil se změnou pouze ve smyslu invalidity II. stupně a dožadoval se přiznání invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně od 7.2.2014. V tomto smyslu navrhl zrušit napadené rozhodnutí.

[3] Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě dne 11.8.2014 zdůraznila, že v otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě

nepříznivým zdravotním stavem je vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení, a proto své rozhodnutí ze dne 7.2.2014 opřela o posudek OSSZ Ostrava ze dne 15.1.2014. V námitkovém řízení, kdy žalobce byl odlišně posudkově posouzen a byl shledán invalidním II. stupně, změnil své rozhodnutí ze dne 7.2.2014 a invalidní důchod pro invaliditu II. stupně od 4.4.2014 přiznal. Žalovaná současně poukázala na to, že žalobce v petitu žaloby navrhuje rozhodnutí ze dne 7.2.2014 o zamítnutí žádosti zrušit, a proto s ohledem na to, že se jedná o prvostupňové rozhodnutí, navrhla ve vztahu k tomuto rozhodnutí žalobu odmítnout. Dále uvedla, že s ohledem na věc navrhuje důkaz posudkem PK MPSV ČR a ponechává konečné rozhodnutí na úvaze soudu. U jednání soudu dne 15.7.2015 zástupce žalované navrhl s ohledem na výsledky dokazování žalobu zamítnout.

[4] Žalovaná napadeným rozhodnutím své rozhodnutí ze dne 7.2.2014 č.j. X změnila tak, že podle ust. § 56 odst. 1 písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp), od 4.4.2014 zvýšila výši invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně na invalidní důchod pro invaliditu II. stupně; invalidní důchod činí 8.051,- Kč měsíčně. V odůvodnění uvedla, že v rámci přezkoumávání napadeného rozhodnutí byl zdravotní stav nově posouzen dne 30.4.2014 se závěrem, že pokles pracovní schopnosti činí 55 %, a tudíž účastník řízení není invalidní pro invaliditu I. stupně, nýbrž od 4.4.2014 je invalidní pro invaliditu II. stupně.

II.

[5] Z obsahu správních spisů bylo zjištěno, že žalobce dne 29.11.2013 podal žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. K této žádosti byl posudkově hodnocen posudkovou lékařkou OSSZ Ostrava dne 15.1.2014 se závěrem, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII, odd. A, položka 1 písm. b) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 35 %, a vzhledem k dalšímu postižení při využití § 3 odst. 1 cit. vyhlášky se tato hodnota navýšila o 10 % na celkových 45 %. Dne 7.2.2014 žalovaná o žádosti rozhodla tak, že žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu zamítla právě s odvoláním na posudek OSSZ Ostrava ze dne 15.1.2014. Žalobce dne 19.3.2014 u OSSZ Ostrava podal námitky a v rámci námitkového řízení byl nově posudkově hodnocen lékařem žalované dne 30.4.2014. Posudkový lékař žalované dospěl k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je oboustranná koxartróza III. stupně s předpokladem TEP vpravo koncem r. 2014, s odkázaností na dvě francouzské hole, s doporučením vyloučit statické a dynamické přetěžování. Dále, že stav zhoršuje pravostranný lumboischiadický syndrom, vše s podílem dysfunkce pelvifemorálního svalstva. Ostatní onemocnění, zejména projevy ICHS, jsou posudkově méně významné. Zdravotní stav se k období prvoinstančního posouzení výrazně nezměnil a je možné ho považovat za stabilizovaný. Stav odpovídá po srovnání s ohledem na funkční dopad položce 1 písm. c), neodpovídá písmenu d), neboť nejde o zvláště těžké postižení. Míra poklesu pracovní schopnosti činí 50 % a vzhledem k dalším postižením při využití ust. § 3 odst. 1 cit. vyhlášky je navýšeno o 5 % na celkových 55 %.

[6] Posudkem posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 12.11.2014, který zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že u žalobce k datu napadeného rozhodnutí byl prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav daný oboustrannou koxartrózou III. st. (je v seznamu čekatelů na implantaci TEP kyčelních kloubů v roce 2015), chronickým pravostranným (od jara 2014 i levostranným) lumboischiadickým syndromem s lehkou poruchou hybnosti bederní páteře, bez průkazu kořenového postižení EMG vyšetřením (v minulosti hodnoceno jako meralgia parestetica pravého stehna, dále lehkou difúzní sensomotorickou (subklinickou) polyneuropatií dolních končetin axonálního typu, chronickou ICHS se stavem po angioplastice koronárních tepen v prosinci 2008 (PCI + stent RIA, PCI se dvěma stenty RD 1), oběhově reverzibilní hypoperfúzí bazálního segmentu boční stěny, klidovou EF 70 %, arteriální hypertenzi, obezitou z přejídání II. st. s BMI = 36,5 kg/m² (pro normalizaci tělesné hmotnosti na 77 kg by musel zhubnout 36 kg), smíšenou hyperlipoproteinémií. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, který byl k datu napadeného rozhodnutí, tj. k datu 26.5.2014 stabilizován, s popsanou poruchou funkce, s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti, považuje posudková komise oboustrannou koxartrózu III. stupně, uvedenou v příloze č. 359/2009 Sb. v kap. XIII, odd. A, pol. 1 písm. c) vedoucí k poklesu pracovní schopnosti na horní hranici nabízeného rozmezí 40-50 %, tj. o 50 % a s přihlédnutím k dalším chorobným stavům navýšeno o dalších 5 % dle § 3 cit. vyhlášky na celkových 55 %. Pro hodnocení dle písmene d) nebyly zjištěny příznaky tuto položku charakterizující. Žalobce byl schopen lehké práce v dělnických profesích, v lehkém průmyslu nebo službách s menšími nároky, nebyl schopen těžké fyzické práce, dlouhé chůze, zvláště po nerovném terénu, trvalého stání, v dlouhodobě vynucené pracovní poloze, zvedání a přenášení těžkých břemen, v riziku úrazu a nadměrném chladu. Komise se vyjádřila i k posuzování invalidity v předcházejícím období a uvedla, že hodnocení při zjišťovací prohlídce v r. 2009 bylo posudkově a medicínsky mylné, protože stupeň NYHA II. zakládal pouze pokles max. o 45 %. Při KLP v r. 2011 byla za rozhodující příčinu stanovena obezita II. stupně s hodnocením dle kap. IV, položka 14, písm. b) přílohy cit. vyhlášky s poklesem pracovní schopnosti o 30 %, s navýšením o 10 % na celkových 40 %; středně tak byl hodnocen i při kontrolní lékařské prohlídce v r. 2012. V lednu 2014 při zjišťovací lékařské prohlídce byl uznán již jen v I. stupni invalidity pro oboustrannou koxartrózu, horší vpravo, obezitu II. stupně, nízkou tolerancí zátěže při chronické ICHS dle kap. XIII, odd. A, položka 1 písm. b) s poklesem o 35 % s navýšením na celkových 45 %, při námitkovém řízení dne 30.4.2014 pro stejné diagnózy hodnocen podle kap. XIII, odd. A, položka 1, písm. c) s poklesem o 50 % a navýšením o 5 %, s čímž posudková komise zcela souhlasí.

[7] Vzhledem k námitkám žalobce u jednání soudu soud vyžádal doplňující posudek u posudkové komise MPSV ČR v Ostravě a tato dne 11.3.2015 setrvala na svém posudkovém závěru uvedeném v prvoposudku dne 12.11.2014 a k požadavku soudu uvedla, že za důvod pro hodnocení zvláště těžkého postižení pohybových schopností, celkové výkonnosti, některých denních aktivit zvláště omezených dle kap. XIII, odd. A, pol. 1 písm. d) přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. by bylo možno považovat např. ztuhnutí kyčelních kloubů v nepříznivém postavení s dopadem na funkci končetin, osteonekrózu hlavic kyčelních kloubů, sekundární zánětlivé projevy na kyčelních kloubech, výrazné svalové atrofie elvifemorálního svalstva etc. U žalobce je také předpoklad zlepšení současného těžkého funkčního postižení implantací TEP kyčelního kloubu.

[8] Ve věci byl dále vyžádán i srovnávací posudek u posudkové komise MPSV ČR v Hradci Králové vzhledem k neustálým steskům žalobce a předložených nových nálezů se zaměřením na stupeň invalidity, datum vzniku, s ohledem na to, že žalobce se domáhá invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně od 7.2.2014. Tato komise po zhodnocení zdravotní dokumentace dospěla k tomu, že se v hodnocení dopadu zdravotního postižení na pracovní schopnost žalobce, tj. jako odpovídající II. stupni invalidity od posudků v rámci námitkového řízení a posouzení PK MPSV Ostrava neliší. Ve shodě s posudkem v rámci námitkového řízení se nejedná o tíži postižení, která by odpovídala položce 1 písm. c), odd. A, kap. XIII přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., celkově však pro posudkově významné komorbidity u posuzovaného bez kvalifikace jde s uvedenými posudkovými kritérii dopad celkových zdravotních obtíží po funkční stránce porovnat. Vzhledem k tomu, že operační řešení náhrady kyčelních kloubů nebylo dosud uskutečněno, a lze předpokládat dlouhodobější rekonvalescenci, je stanoveno delší datum kontrolní lékařské prohlídky. Objektivizovaná tíže zdravotních postižení neodpovídala posudkovým kritériím invalidity III. stupně, v posudcích uznáním invalidity II. stupně je zohledněna i neschopnost vykonávat fyzicky náročná zaměstnání. Při daných obtížích by např. u vysokoškolsky vzdělaného posuzovaného vykonávajícího vhodné povolání mohlo být celkově hodnoceno, že se nejedná o žádný stupeň invalidity. V žádném případě se nejedná o ztrátu jakékoliv schopnosti práce. Zdravotní stav k datu vydání napadeného rozhodnutí, tj. k 26.5.2014 odpovídal II. stupni invalidity, datum vzniku stanoven odborným nálezem ze dne 4.4.2014. Posudková komise MPSV stanovuje konečnou procentní míru poklesu pracovní schopnosti k datu napadeného rozhodnutí na 50 %.

[9] Krajský soud provedeným řízením a dokazováním vzal za prokázané, že žalovaná ve správním řízení ve výsledku zhodnotila zdravotní stav žalobce jako dlouhodobě nepříznivý s poklesem pracovní schopnosti o 55 % od 4.4.2014. Závěr o existenci toliko invalidity II. stupně od 4.4.2014 byl potvrzen i posudkovým hodnocením v soudním řízení.

III.

[10] U jednání soudu žalobce opakovaně zpochybňoval posudkové hodnocení jeho zdravotního stavu a určení toliko invalidity II. stupně a zdůraznil, že s ohledem ke svému zdravotnímu stavu a skutečnosti, že vykonával toliko dělnická povolání a stanovení operačního termínu pro TEP není schopen výkonu žádné pracovní činnosti a měl by mu být přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně. Je veden jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce, avšak právě s ohledem na jeho zdravotní stav mu žádné vhodné zaměstnání nebylo a ani není nabízeno. V současné době již i z toho důvodu, že má stanoven termín operace pravého kyčelního kloubu na 26.8.2015, setrval na názoru, že mu náleží invalidní důchod pro invaliditu III. stupně od 7.2.2014.

IV.

[11] Po zhodnocení provedeného dokazování, jak uvedeno v odstavcích [5] až [8] tohoto rozsudku, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

[12] Přezkoumává-li krajský soud k žalobě správní rozhodnutí žalované o nároku na důchodovou dávku podmíněnou zdravotním stavem, což v projednávané věci je nárok na invalidní důchod, je rozhodnutí soudu především závislé na odborném lékařském posudku. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR svými posudkovými komisemi (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/91 Sb.). Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Z tohoto důvodu byl vypracován odborný lékařský posudek posudkovou komisí MPSV ČR v Ostravě, dále doplňující posudek téže komise a s ohledem na námítky žalobce byl vyžádán i srovnávací posudek u posudkové komise MPSV ČR v Hradci Králové. Tyto důkazy považuje soud za stěžejní. Soud nejdříve zdůrazňuje, že jak posudková komise MPSV ČR v Ostravě tak i v Hradci Králové podaly posudky v řádném složení, stanoveném v ust. § 16b zákona č. 582/1992 Sb., v platném znění, s náležitostmi uvedenými v ust. § 7 vyhl. č. 359/2009 Sb., na základě zdravotní dokumentace žalobce, zejména nálezů neurologických a ortopedických, které časově kopírovaly datum vydání napadeného rozhodnutí, tedy předcházely tomuto datu, ale také byly vyhotoveny i po tomto datu. K řádnosti obsazení posudkových komisí soud poukazuje na to, že zdravotní stav spolu s posudkovým lékařem posuzoval i odborný lékař, a to vždy z oboru ortopedie. Posudkové komise na základě odborných lékařských nálezů vycházely ze stavu, že nejzávažnějším onemocněním je oboustranná koxartroza III. stupně, posudkově hodnocena podle kap. XIII, odd. A, pol. 1 písmena c) přílohy vyhl.č. 359/2009 Sb., dle které z možného rozpětí 40-50 % byla ve shodě s námitkovým řízením i posudkovými komisemi stanovena horní hranice, tj. 50 %. Je sice pravdou, že posudková komise MPSV v Ostravě takto stanovený pokles pracovní schopnosti navýšila o dalších možných 5 procentních bodů za použití § 3 cit. vyhlášky a posudková komise MPSV ČR v Hradci Králové stanovila jen 50 % pokles bez dalšího navýšení. Tento rozdíl však dle názoru soudu nijak neovlivňuje závěr, že žalobce je toliko invalidním II. stupně, neboť pro uznání invalidity III. stupně by musel být prokázán pokles pracovní schopnosti alespoň v míře 70 %. Na tomto místě soud opakuje, že posudkové komise byly vždy řádně odborně obsazeny, navíc žalobce byl u jednání PK MPSV ČR v Ostravě přešetřen přísedícím ortopedem, komise se dostatečně a přesvědčivě vypořádala i se závěry lékařských nálezů, které žalobce v průběhu soudního řízení předložil a odůvodnil neakceptování žalobcova požadavku na další vyšetření. V rámci soudního řízení vzal soud za najisto prokázané, že invalidita II. stupně u žalobce je prokázána tak, jak uvedly posudkové komise MPSV ČR, až neurologickým nálezem ze dne 4.4.2014, a proto nemohl být přiznán invalidní důchod pro invaliditu II. stupně dnem 7.2.2014, tj. dnem vydání rozhodnutí o zamítnutí žádosti o změnu výše invalidního důchodu. Datum 7.2.2014 je zcela nahodilé a nevztahuje se k žádnému lékařskému nález, který by prokazoval zhoršený zdravotní stav.

[13] Podle ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen zdp) *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*. Podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně*. Vzhledem k právě uvedenému je nutno k uznání invalidity III. stupně prokázat pokles pracovní schopnosti alespoň v míře 70 %, avšak u žalobce v takovém rozsahu prokázán nebyl. Soud

nezpochybnil závěry posudků posudkových komisí MPSV ani přes opakované námitky žalobce vznášené u jednání soudu. S ohledem na uvedené, soud žalobě nevyhověl a tuto zamítl dle ustanovení § 78 odst. 1 s.ř.s.

[14] Soud jen pro úplnost uvádí, že pokud žalovaná ve svém vyjádření k žalobě s ohledem na petit žaloby navrhovala tuto odmítnout, soud nepřisvědčil tomuto návrhu, neboť žalobce předložil k žalobě rozhodnutí o námitkách ze dne 26.5.2014 a soud nezpochybnil to, že žalobce, ač ve své žalobě označoval rozhodnutí žalované prvostupňové, míní svou žalobou napadnout rozhodnutí vydané v námitkovém řízení dne 26.5.2014.

[15] Soud na základě shora uvedeného žalobu jako nedůvodnou ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl, neboť bylo prokázáno, že žalobce není invalidní. Soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí respektoval ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s., vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

[16] Výrok o náhradě nákladů řízení žalobce je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí l z e podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 15.7.2015

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně